

بررسی ورودی در معماری ایرانی با نگاهی بر ورودی های دوره صفوی، قاجار و پهلوی برای طراحی ورودی های تعریف شده در بنا

پریسا نجات اسلامی فرد^{1*}، مریم رنجبری²

1- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه معماری، ساوه، ایران
nef.parisa@gmail.com

2- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه علوم و تحقیقات واحد ساوه،
تهران
mmaryam_1986@yahoo.com

چکیده

گذر زمان جبر را وارد میکند، جبری که معماران و مخاطبان را از معماری سنتی جدا و یا دور میکند. این جبر میتواند جبر اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، تکنولوژیک و یا سیاسی باشد. به هر حال موجودیت جبر در تمامی موارد فوق بر اثر گذر زمان است. هنر و معماری همیشه و در همه حال تابع اصول و ضوابط معین و شناخته شده‌ای است و پیوندی استوار، ثابت و ناگسستنی با فرهنگ، الگوهای رفتاری و ارزشهای جامعه دارد. به همین دلیل است که سبکهای معماری هر دوره، انعکاسی از فرهنگ و هنر آن دوره محسوب میشود، همچنانکه تغییرات در معماری با تغییراتی که در سایر عرصه‌های زندگی به وقوع می‌پیوندد متناسب است و این تغییرات لازمه معماری پویا و زنده است تا بتواند نیازهای جدید انسان را پاسخگو باشد. هدف در این مقاله بررسی میزان اهمیت طراحی ورودی در آرامش زندگی انسان در محیط زندگی می‌باشد. آنچه در ورودی مهم است تأثیری است که این فضا میتواند بر محیط کالبدی اطراف خود داشته باشد. این که چگونه نحوه شکلگیری ورودی میتواند به خلق محیطی مطلوب و دستیابی به اصول ارزشمند در طراحی بیانجامد، هدف این پژوهش میباشد. ورودی در معماری مفاهیم بسیاری را به دنبال خواهد داشت. مسائلی از قبیل: نحوه دسترسی، تأثیر در نمای شهری، زیبایی، امنیت، حریم، آسایش اقلیمی، آرامش محیطی، دید، دعوت‌کنندگی و مسئله مهم فرهنگ که تأثیرگذار و تأثیرپذیر در مفهوم ورودی می‌باشد. لذا هدف، طراحی ورودی یک بنا به عنوان پیش‌فرض با در نظر داشتن تمام مفاهیم بالا برای دستیابی به معنای مطلوبیت است.

واژگان کلیدی: ورودی، معماری ایران، معماری قاجار، ورودی خانه های ایرانی